

Muistakaa joskus pysähtyä ajattelemaan, mikä on onnellisuutta

Muistakaa joskus pysähtyä ajattelemaan, mikä on onnellisuutta

Nimimerkki Pieniä asioita elämästä

Ikä 30

Olipa kerran hyvin tavallisen kiireinen, aurinkoinen kesä-iltapäivä, ihmiset pääsivät töistä. Kaikkilla oli kiire kotiin tai muihin askareisiin raskaan työpäivän jälkeen. Autot vilistivät kaupungin kaduilla toinen toisensa perään. Valoissa jonotettiin uuden aallon syntyä ja ihmiset juoksivat kaduilla katse tiiviisti asfalttiin hitsattuna kohti päämääräänsä välillä kelloa vilkuillen. Muuan mies pääsi myös lähtemään töistä kotiin hikisen ja levottoman työpäivän jälkeen.

Mies oli kävellen kuten moni muukin samassa harmaassa viidakossa. Pakokaasun, hiekkapölyn ja tehtaiden savun katku oli huomattava ja pistävä. Mies ajatteli poiketa jo rutiiniksi tulleesta reitistään ja suuntasi kohti rantakatua vaikka reitti olisikin huomattavasti pidempi kuin mitä oli jokapäivä kävellyt, hänellä ei ollut tänään kiire. Niinpä mies meni kauniille rantakadulle, harmaan ja äänekkään keskustan sijaan.

Rantakatu oli pitkä hiekkatie, oikealla puolella puisto vihreiden puiden ja kauniin nurmialueen loistossa, vasemmalla meri jossa pienet aallot soitti musiikkiaan osuttuaan rantakiviin. Jo jonkun aikaa mies oli kävellyt kohti kotiaan välillä ihastellen merta ja puistoa mutta aina palauttanut katseensa takaisin hiekkatiehen, ihmisiä käveli ohi, lokit kirkuivat ja aurinko lämmitti, mies ei hymyillyt mutta oli hyvällä mielellä. Hetkenpäästä mies näki pienen pojan kyyhöttävän yksin rantakivillä pää jalkojenvälisiin painautuneena ja katse luotuna kauas merelle. Mies ohitti pojan mutta hetkenpäästä kääntyi takaisin, koska poika näytti surulliselta ja yksinäiseltä. Mies saapui pojan luo ja kysyi: "Miksi et ole leikkimässä muiden lasten kanssa?" Mies pohti mielessään, oliko poika kenties onneton? Oliko poika surullinen? Oliko hänelle sattunut jotain? Oliko hän kiusattu?

Poika istui hiljaa katse edelleen kohti merta eikä hän vastannut miehelle. Mies laski käden pojan olkapäälle ja kysyi miksi hän ei ollut iloinen, vaikka oli kaunis kesäpäivä ja aurinko paistoi lämpimästi. Poika nosti päänsä ylös ja katsoi miestä silmiin hiljaa hymyillen. Mies ajatteli, ettei poika ei halua puhua hänelle koska oli vieras. Niinpä mies istui pojan viereen luoden katseensa merelle kaukaisuuteen. Siinä istui nyt mies ja poika tuijottaen hiljaa kohti merta. Kumpikaan ei puhunut mitään, vaan he katsoivat hiljaa samaa maisemaa.

Aika kului ja aurinko rupesi laskemaan horisontissa, tuuli puhalsi mereltä vienosti tuoden huumaavan kesän tuoksun, linnut lauloi ja puiden lehdet ja meren aallot soitti samaa säveltä. Poika vilkaisi miestä ja hymyili mutta ei sanonut mitään. Mies katsoi takaisin eikä hänkään sanonut mitään, mutta hymyili ystävällisesti takaisin. Tunnit vierivät, mutta aika ei tuntunut pitkältä. Aurinko laski kaukaisen saaren taakse horisonttiin maalaten taivaan rannan kauniin purppuran punaiseksi. Kumpikin olivat hyvin onnellinen nähdessään tämän ja molemmat hymyilivät leveästi, mutta eivät sanoneet sanaakaan toisilleen. Kun aurinko oli laskeutunut poika kääntyi mieheen päin ja kysyi tältä: "Mihinkä teillä oli kiire? Miksi näytitte niin stressaantuneelta? Mitä te näitte kun kävelitte ohitseni?"

Mies meni hämilleen pitkän hiljaisuuden jälkeen sekä kysymyksistä, joita poika esitti. Mies oli hiljaa ja mietti hyvin pitkään ennen kun vastasi: "Minulla oli kiire kotiin tekemään ei mitään, minulla on hyvin paljon työtaakkaa joka arkipäivä."

Mies oli enemmän kuin hämmentynyt vastauksiinsa. Poika kysyi mieheltä: "Miksi ajattelet, että olen onneton? Senkö takia etten ole ollut tänään juoksemassa kavereiden kanssa paikasta toiseen ilman määränpäättä?"

Mies vastasi: "Katsoin sinua ja ajatelin, että jos lapsi ei leiki ja juokse kavereiden kanssa niin joku on pielessä."

Poika hymyili ja kysyi vielä mieheltä: "Mitä sinä näit, kun istuit viereeni? Oliko mies onneton, koska hän ei ollut tekemässä mitään, vaan istui hiljaa pojan vieressä katsomassa jotain, mitä oli joskus nähnyt mutta ei ollut koskaan katsonut?"

Mies ymmärsi pojan kysymyksen ja kysymys sai miehen hiljaseksi ja täysin sanattomaksi. Hän kävi päässään läpi

Muistakaa joskus pysähtyä ajattelemaan, mikä on onnellisuutta

Published on Nuortenlinkki (<https://nuortenlinkki.fi>)

---

mitä oli nähnyt ja kuullut. Se oli aivan uusi matka omaan itseensä ja maailmaan mitä näkee joka päivä mutta sitä ei ole osannut katsoa. Pieni poika antoi miehelle on enemmän kuin voisi kuvitella, hiljaisuuden, rauhan ja aikaa pysähtyä. Katsoa ja kuunnella sitä, mitä ympärillä on. Kun he poistuivat erisuuntiin, mies kiitti sydämensä pohjasta poikaa. Molemmat tunsivat rauhaa ja onnellisuutta sisällään.

Siitä lähtien mies käveli aina rantakatua pitkin töihin ja kotiin, vaikka se olikin paljon pidempi reitti. Koko matkan ja ajan mies käytti aina itseensä ja siihen mitä oikeasti voi nähdä kun katsoo oikein, mitä voi kuulla kun oikein kuuntelee. Kaikki massa ja kiire työmatkalla oli historiaa, se teki miehelle täydellisen hetken jokaiseen päivään. Työ, kiire eikä raha saanut miestä onnelliseksi.

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2015/muistakaa-joskus-pysahtya-ajattelemaan-mika-onnellisuutta>